Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

femine gratulat. Mulier ut qd dicis ihm celos as-
cendisse. quē pilat inducias xiii. dier petendo pmisit
se dño meo cesari tibio tuisuttē. Veronica respond.
Pilat dñ tuo mali causa fiat. ira cesaris ertimuit. et
ido sine sapientiā filio respondere nesciens. iducias
petiuit. Albanus dixit. Reintar g sine spe nunc dño
meo qui lepsos detinet infirmitate reportabo solatiū.
Veronica respondit. Qui sperat in dño nō confundet.
speret meo & dabit ei peticiones cordis sui. qa petitib
dabit. & pulsantib apiet. Albanus dixit. Vehementer doleo
qa legationē dñi mi nullatenus expleo. Veronica respō
dit. Dñi & magister meus. ante passionē suā iubū a ue
ritatis longe latecq pdicauit. Vnde dñ frequenti licet
in carne ipi carere psentia. similitudinis sue imaginē.
solatio fatre in disposiu pingenda. ut dñ ei priuarer
aspectib. solatiū prestaret figa imaginis sue. Qum ante
luteū picture ygrum pictori defero pingendū. dñis mis
ihc occurrit in via. & regretti ue causam apiu. Ipse
uero conspiciens pannū. uerabili facie sua reddit in
signatū. Imaginis g hui aspectū si dñis tuus deuote
intuet. pculdubio pristine sanitati reddet. Albanus
dixit. Est ne imago tal argento ul auro ypabilis. Ve-
ronica respondit. Hoc. si pio affectu deuotionis. Al-
banus ait. Quid g faciā. Veronica respondit. Tet
si placet pficiscar. & uidenda cesari deferā ymagi
nem. & reintar. Albanus exultans gaudio magno

hui.